

Knjiga proroka Daniela - sto šezdeset i sedam

Dešifriranje proročanstva: razotkrivanje povijesnog i proročkog značenja Daniela 11,10 i dalje

Jeff Pippenger

2024-03-30

Četrdeseti redak jedanaestog poglavlja Daniela započinje u vrijeme svršetka 1798. godine, kada kralj sjevera prima svoju smrtonosnu ranu od ruke kralja juga. Ta je povijest bila predoznačena godinom 246. pr. Kr., kada je Ptolemej izvršio osvetu nad sjevernim kraljevstvom, a također i time što je napoleonska Francuska 1798. godine odvela papu u sužanjstvo. Nakon što se kralj juga u devetom retku vrati u Egipat, tada deseti redak pokazuje da će kralj sjevera podići protuudar protiv kralja juga.

Tako će kralj juga doći u svoje kraljevstvo i vratiti se u svoju zemlju. Ali njegovi će se sinovi podići i skupiti mnoštvo velikih sila; i jedan će doista doći, preplaviti i proći; zatim će se vratiti i podići, sve do svoje utvrde. Daniel 11:9, 10.

Prije nego što razmotrimo komentar Urije Smitha o povijesti koja je ispunila deseti redak, zapazimo izraz „preplaviti i proći“. Hebrejski izraz koji je preveden na taj način također je u četrdesetom retku preveden kao „preplaviti i prijeći“. To je isti izraz u izvornom hebrejskom. U Svetome pismu nalazi se još samo na jednome drugom mjestu.

I proći će kroz Judu; razlit će se i prelići, doprijet će sve do vrata; i raširenost njegovih krila ispunit će širinu tvoje zemlje, o Immanuele. Izaija 8:8.

U jedanaestom poglavlju Daniela, u desetom i četrdesetom retku, a zatim ponovno u osmom poglavlju Izaije, u osmom retku, istovjetna hebrejska fraza prevedena je na tri različita načina, premda predstavlja isto značenje. Posljednja riječ te fraze, hebrejska riječ „abar“, prikazana je ili kao „proći kroz“ u desetom retku, „prijeći preko“ u četrdesetom retku, a zatim kao „preći preko“ u Izaiji. Značenje je u biti isto u svakom od ta tri navoda, ali u Izaiji postoji i druga proročka povezanost među tim navodima.

Stih u Izaiji ispunio se kada je asirski kralj osvojio Judu i došao do Jeruzalema, ali nikada nije osvojio sam grad. Uzdigao se „do vrata“, ali nikada nije osvojio „glavu“. U istom tom proročanstvu Izaija iznosi proročki simbol onoga što „glava“ predstavlja te poistovjećuje „glavu“ s prijestolnicom kraljevstva, a kralj kraljevstva također je „glava“. On iznosi dva svjedoka proročke istine da je glava kralj i kraljevstvo, a zatim zagonetno naznačuje da, ako učenik proroštva ne prihvati i ne razumije tu istinu, neće biti utvrđen. Taj zagonetni stih dio je istoga proročanstva koje pokazuje da će kralj sjevera provaliti i prijeći, ali samo „do vrata“.

Jer glava Sirije jest Damask, a glava Damaska Rezin; i za šezdeset i pet godina Efrajim će biti satrven da više ne bude narod. A glava Efrajima jest Samarija, a glava Samarije sin Remalijin. Ako ne budete vjerovali, zacijelo se nećete održati. Izaija 7,8.9.

„Glava“ sirijskoga naroda bio je njegov glavni grad „Damask“, a „glava“ „Damaska“ (glavnoga grada) bio je „Resin“, kralj Sirije. Također, „glava“ naroda Efrajimova bio je njegov glavni grad „Samarija“, a „glava“ „Samarije“ (glavnoga grada) bio je „sin Remalijin“ (Pekah), kralj Samarije. U istome proroštvu, u sljedećem poglavlju, u osmom retku, kralj asirski Senaherib opkolio je Jeruzalem, a u osmom retku njegovo se opkoljavanje Jeruzalema označava kao da dopire do vrata.

Stihovi sedmi i osmi, koji na temelju dvaju svjedoka iznose proročki simbol „glave“, što predstavlja i kralja i prijestolnicu kraljeva naroda, jesu proročanstvo o šezdeset i pet godina koje utvrđuje početnu točku obaju proročanstava od dvije tisuće petsto dvadeset godina protiv sjevernoga i južnoga kraljevstva Izraela. To je stoga vrlo složen stih, jer se povezuje s desetim i četrdesetim stihom jedanaestoga poglavlja Daniela, koji također označuju sukobe u kojima sjeverni kralj napada južnoga kralja, upravo kao što je Senaherib, kralj sa sjevera, napao Judu, južnoga kralja, u osmom stihu osmog poglavlja Izaije.

Ključ koji povezuje ove sukobe sjevernoga i južnoga kralja jest „glava“ te „preplavljivanje i nadiranje“. Kada se kralj sa sjevera u desetom retku jedanaestoga poglavlja osveti kralju s juga, on dobiva bitku, ali ostavlja „glavu“, jer „dolazi, i preplavljuje, i prolazi“ „do“ „utvrde“ kralja s juga. Povijest desetoga retka predstavlja pobjedu sjevernoga kralja nad južnim kraljem, ali on ne ulazi u Egipat (utvrdu), prijestolnicu — „glavu“.

Kad je južni kralj prethodno porazio sjevernoga kralja u sedmom i osmom retku, on je „ušao u utvrdu kralja sjevera i“ „nadvladao ga te“ „odveo zarobljenike“ natrag u „Egipat“. U odmazdnoj pobjedi kralja sjevera on nije ušao u Egipat, čime predočava da, kada je Sovjetski Savez bio pometen 1989. godine, Rusija, njegov glavni grad — njegova glava — ostala je stajati. „Ako ne vjerujete, zaista se nećete održati.“ Rusija je, predstavljena kao južni kralj u jedanaestom i dvanaestom retku, ta koja dobiva bitku za pograničnu zemlju, koja je u starini bila Raphia, a danas je Ukrajina.

„REDAK 10. Ali će se njegovi sinovi podići i skupiti mnoštvo velikih snaga; i jedan će zacijelo doći, preplaviti i proći; zatim će se vratiti i podići, sve do svoje tvrđave.“

„Prvi dio ovoga retka govori o sinovima, u množini; posljednji dio, o jednom, u jednini. Sinovi Seleuka Kalinika bili su Seleuk Keraun i Antioh Veliki. Obojica su revno prionula na djelo opravdavanja i osvećivanja stvari svoga oca i svoje zemlje. Stariji od njih, Seleuk, prvi je zauzeo prijestolje. Okupio je veliko mnoštvo kako bi povratio očevu vlast; ali budući da je bio slab i malodušan knez, i tijelom i imanjem, bez novca te nesposoban održati svoju vojsku u poslušnosti, bila su ga otrovala dvojica njegovih vojskovođa nakon neslavne vladavine od dvije ili tri godine. Njegov sposobniji brat, Antioh Veliki, potom je bio proglašen kraljem te je, preuzevši zapovjedništvo nad vojskom, ponovno osvojio Seleukiju i povratio Siriju, učinivši se gospodarom nekih mjesta ugovorom, a drugih silom oružja. Uslijedilo je primirje, tijekom kojega su obje strane pregovarale o miru, a ipak se pripremale za rat; nakon čega se Antioh vratio i u boju pobijedio Nikolu, egipatskoga vojskovođu, te je pomišljao i na samu invaziju na Egipat. To je taj ‘jedan’ koji će zacijelo navreti i proći.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 253.

Slom Sovjetskog Saveza 1989. označio je „vrijeme svršetka“, a dva sina u retku predstavljaju dvije oznake: Reagana i Busha starijeg. Od „vremena svršetka“ 1798. godine, gdje je započeo četrdeseti redak jedanaestog poglavlja Daniela, bludnica iz Rima bila je zaboravljena, jer ona, kao Izebela, ostaje u Samariji, dok se njezin muž Ahab obraća Iliji na gori Karmelu. Bila je u skrovištu, ali je potajno vukla konce, kao što je činila u Prvome svjetskom ratu i Drugome svjetskom ratu. Njezin muž njezina je posrednička vojska protiv kralja juga. Kada je uzvratila 1989., ona je, kao kralj sjevera, dovela kola, lađe i konjanike.

I u vrijeme svršetka kralj juga sukobit će se s njime; a kralj sjevera navalit će na nj kao vior, s kolima i s konjanicima i s mnogim lađama; i provalit će u zemlje, i preplavit će ih i prijeći preko njih. Daniel 11:40.

Njezin zastupnik u odmazdi prikazan je „lađama“, koje predstavljaju gospodarsku moć, te „kolima i konjanicima“, koji predstavljaju vojnu silu. Vojna sila i gospodarska moć dva su proročka obilježja Sjedinjenih Država u proročanstvima posljednjih dana, jer će Sjedinjene Države zabraniti onima koji se ne budu htjeli pokloniti Jezabeli da kupuju i prodaju, a ako i dalje budu odbijali Jezabelin znak vlasti, bit će pogubljeni. Upravo su gospodarska moć i vojna snaga Sjedinjenih Država, upotrijebljene u suradnji s papinstvom, dovele do raspada Sovjetskoga Saveza 1989. godine, premda je Rusija ostala stajati.

Povijest koja je ispunila deseti redak jedanaestoga poglavlja Daniela ponavlja se u povijesti drugoga dijela četrdesetoga retka, koji označava vrijeme svršetka 1989. godine. Povijest redaka šest do devet predstavlja povijest koja je vodila do vremena svršetka, koje je označeno u prvome dijelu četrdesetoga retka. Redci pet do deset jedanaestoga poglavlja Daniela savršeno prikazuju povijest četrdesetoga retka Daniela 11, jer kako je zapisala sestra White, „velik dio povijesti koji se ispunio u jedanaestom poglavlju Daniela ponovit će se.“

Stihovi jedan do četiri iz Daniela jedanaest prepoznaju Kira, drugoga kralja dvoroge nacije u vremenu svršetka u posljednjim danima. „Vrijeme svršetka“ u posljednjim danima bilo je 1989., a drugi predsjednik, predstavljen Kirom, uspostavlja proročki slijed koji učeniku proročanstva omogućuje da broji do šestoga predsjednika nakon 1989., koji bi bio najbogatiji predsjednik i koji bi uzburkao (probudio) globalističke zmajске sile, bilo da su to globalisti svijeta ili oni u Sjedinjenim Državama. Ta proročka povijest potom prelazi na sedmo kraljevstvo biblijskog proročanstva, deset kraljeva Ujedinjenih naroda, te prepoznaje njegova glavnog i prvog kralja, predstavljenog Aleksandrom Velikom (što znači „Ratnik ljudi“), kao i konačno rasulo njegova kraljevstva kada četiri vjetrova islama budu potpuno puštena na svršetku vremena ljudske kušnje.

Zatim reci od petog do devetog prikazuju povijest predstavljenu razdobljem koje je prethodilo uspostavi papinstva na prijestolju 538. godine, jer sila koja treba postati kraljem sjevera najprije mora nadvladati tri zemljopisne prepreke, kao što je to učinio Seleuk, koji je potom bio uspostavljen kao kralj sjevera. Nakon toga je tri i pol godine, prikazane kao trideset i pet doslovnih godina, kralj sjevera vladao, sve dok kralj juga nije prodro u njegovu tvrđavu i odveo ga u sužanjstvo, gdje je poslije umro u Egiptu uslijed pada s konja. Tako ti reci prepoznaju povijest koja je završila u vrijeme svršetka 1798. godine.

Deseti redak prepoznaje povijest vremena svršetka 1989. godine, a zajedno s redcima pet do devet predstavlja povijest četrdesetoga retka, kao što to čini i povijest redaka trideset do trideset i šest. Stoga, od prvoga do desetoga retka, redak na redak, postoje dvije proročke linije. Prva se odnosi na vođe šestoga i sedmoga kraljevstva, premda postoji praznina između šestoga i najbogatijega predsjednika šestoga kraljevstva te sedmoga kraljevstva.

Drugi redak obuhvaća povijest uklanjanja triju prepreka, razdoblje u kojem je kralj sa sjevera vladao, te onoga koji je zatim bio uklonjen 1798. godine, pa sve do 1989., i drugoga predsjednika, prikazanog u prethodnom retku Kirom.

Jedanaesti i dvanaesti redak predstavljaju treću liniju povijesti koja se odvija nakon bogatoga predsjednika iz drugoga retka, ali neko vrijeme nakon sloma Sovjetskoga Saveza u vrijeme svršetka 1989. godine, i negdje prije nedjeljnoga zakona u Sjedinjenim Američkim Državama, kako je prikazano u šesnaestom retku.

Povijest nakon vremena svršetka 1989. godine vodi se do šestoga i najbogatijega predsjednika koji, počevši od 2016., podiže globaliste, u prvome retku. Proročanska povijest vodi se do 1989. godine u drugome retku. Bitka kod Rafije („Granica”) u recima jedanaest i dvanaest prethodi retku trinaest, gdje nedavno poraženi kralj sjevera obnavlja svoju vojsku te potom poražava kralja juga, neposredno prije nedjeljnoga zakona iz retka šesnaest. Zamjenska sila kralja sjevera u retku trinaest posljednji je od osmorice predsjednika koji vladaju od 1989. do nedjeljnoga zakona. Redak trinaest stoga se mora odigrati u vrijeme izbora osmoga predsjednika, koji je od sedmorice, ili nakon njega. Reci jedanaest i dvanaest započinju neposredno prije šestoga, najbogatijega predsjednika i vjerojatno završavaju neposredno prije izbora toga istoga predsjednika, koji postaje osmi od sedmorice te odnosi pobjedu u trećoj bitki zamjenskoga rata, u recima trinaest do petnaest.

Odmazda kralja juga u jedanaestom i dvanaestom retku odgovor je na poraz koji je kralj juga pretrpio u desetom retku. Deseti redak prepoznaje pobjedu kralja sjevera 1989. godine, do koje je došlo tajnim savezom Sjedinjenih Država i Vatikana. Pobjeda sjeverne vojske bila je prva bitka posredničkoga rata. Doslovni vrući rat koji se ispunio u starini predoznačavao je posrednički rat u posljednjim danima, pa će stoga pobjeda iz jedanaestoga i dvanaestoga retka biti pobjeda južnoga kralja, u drugoj bitci posredničkih ratova.

Postoje tri bitke u redcima deset do petnaest, i sve su se one u starini ispunile doslovnim vrućim ratovima, ali predstavljaju tri bitke u posredničkim ratovima posljednjih dana. Prvu je bitku dobio tajni savez Zvijeri i lažnoga proroka protiv Zmaja 1989. godine. Drugu bitku posredničkih ratova dobit će ateistička zmajska sila kralja juga protiv saveza pape i njegove posredničke vojske. Treću bitku posredničkih ratova dobit će posrednička vojska kralja sjevera, kako je prikazano u redcima trinaest do petnaest.

Proročki gledano, postoje tri žarka svjetska rata, tri posrednička rata, koja se sastoje od triju bitaka, te ratovanje triju islamskih jao. Tu su također i građanski rat te revolucionarni rat. Druga bitka posredničkih ratova sada je u tijeku u Ukrajini, „Graničnom području“, kako je prikazano Rafijom, koja je bila granično područje između kralja juga i kralja sjevera kada su jedanaesti i dvanaesti redak prvi put bili ispunjeni u povijesti.

Upravo u isto vrijeme kada se vodi druga bitka posredničkih ratova u Ukrajini, događa se i drugi od triju napada islama protiv slavne zemlje. Prvi napad trećega jaoa nastupio je 11. rujna 2001., i počelo je pečačenje sto četrdeset i četiri tisuće. Vrijeme pečačenja završava pri uskoro dolazećem nedjeljnom zakonu u Sjedinjenim Državama, kada će islam trećega jaoa ponovno udariti na Sjedinjene Države. Prvi i posljednji udar isti su, i oba označavaju glas anđela iz Otkrivenja osamnaest, koji je ujedno i glas trećega anđela, koji je ujedno i zvuk sedme trube, koji je ujedno i treći jao.

Usred ta dva napada, koja su dva glasa, koji su zvuk sedme trube, islam trećega jaoa napao je, ne suvremenu duhovnu slavnu zemlju, nego drevnu doslovnu slavnu zemlju 7. listopada 2023.

Ratovanje koje je tada započelo sada se odvija upravo na istome području gdje se odigrala Bitka kod Rafije, kako je opisano u jedanaestom i dvanaestom retku. Pojas Gaze granično je područje između južnoga kraljevstva Jude i Egipta. Dana 7. listopada 2023. pojavio se kotač unutar drugih kotača koji označava pobunu, odnosno trinaesto slovo hebrejskoga alfabeta koje zajedno s prvim i posljednjim slovom tvori riječ „istina“.

Drugi napad islama trećega jaoa protiv slavne zemlje zbio se 7. listopada 2023., i zbio se upravo na području na kojemu se odigrala drevna bitka kod Rafije, u ispunjenju jedanaestoga i dvanaestoga retka. Drugi napad na slavnu zemlju, putem proročkoga zemljopisnog simbolizma, povezan je s drugom bitkom posredničkih ratova, kako je prikazana ratom u Ukrajini.

Redak po redak, druga bitka posredničkih ratova koja je sada u tijeku u Ukrajini (Pograničju), uključuje drugu notu trube trećega jaoa (7. listopada 2023.), koja se ispunjava u završnom razdoblju pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće. To iskustvo pečačenja Daniel prikazuje u desetom poglavlju, kada nakon dvadeset i jednoga dana žalovanja vidi viđenje „marah“, što su tri i pol dana tijekom kojih su dva proroka bila mrtva na ulici. Viđenje je protumačeno kao objašnjenje „onoga što će zadesiti Božji narod u posljednjim danima“.

Istina koja je predložena viđenjem rijeke Hiddekel, a koja je istina zapečaćenja, ispunjava se u proročkoj povijesti redaka jedanaest do petnaest. To je povijest četrdesetoga retka koja započinje 1989. godine i nastavlja se do četrdeset i prvoga retka i uskoro nadolazećega nedjeljnog zakona. To je povijest šestoga, najbogatijeg predsjednika u drugom retku, koja je predložena sve do sedmoga kraljevstva „Aleksandra Velikog“, kako je zabilježeno u trećem retku.

Povijest koja je započela na početku druge bitke posredničkih ratova 2014. godine, nakon koje je najbogatiji predsjednik započeo svoju kampanju 2015. godine, jest prazno područje četrdesetoga retka, od 1989. pa do nedjeljnoga zakona u četrdeset i prvome retku, a također je i prazno područje od šestoga, najbogatijega predsjednika u drugome retku pa do sedmoga kraljevstva. To je povijest koja je započela s prvim glasom osamnaestoga poglavlja Otkrivenja 11. rujna 2001., a završava s drugim glasom u času velikoga potresa u jedanaestome poglavlju Otkrivenja. Ta je povijest također razdoblje povijesti koje Ezekiel prepoznaje u dvanaestome poglavlju, gdje se svako viđenje ispunjava. To razdoblje vremena jest vrijeme pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće. Posvećenje Božjega naroda ostvaruje se kroz Njegovu riječ.

Posveti ih svojom istinom: tvoja riječ jest istina. Ivan 17,17.

Ovu ćemo studiju nastaviti u sljedećem članku.

„Ovo je viđenje bilo dano Ezekielu u vrijeme kada mu je um bilo ispunjeno turobnim predosjećajima. Gledao je zemlju svojih otaca kako leži opustošena. Grad koji je nekoć bio pun ljudi više nije bio nastanjen. Glas veselja i pjesma hvale više se nisu čuli unutar njegovih zidina. Sam prorok bio je stranac u tuđinskoj zemlji, gdje su neograničena častohleplja i divlja okrutnost vrhovno vladali. Ono što je vidio i čuo o ljudskoj samovolji i nepravdi ispunjavalo je njegovu dušu tjeskobom, te je gorko plakao dan i noć. Ali čudesni simboli koji su mu bili pokazani kraj rijeke Kebara otkrili su nadmoćnu silu, moćniju od sile zemaljskih vladara. Iznad oholih i okrutnih monarha Asirije i Babilona bio je ustoličen Bog milosrđa i istine.”

„Komplikacije nalik kotačima, koje su se proroku činile obuhvaćene takvim metežom, bile su pod vodstvom beskonačne ruke. Duh Božji, koji mu je bio otkriven kao onaj koji pokreće i upravlja tim kotačima, izvodio je sklad iz zbrke; tako je sav svijet bio pod Njegovim nadzorom. Bezbrojna mnoštva proslavljenih bića bila su spremna na Njegovu riječ nadjačati silu i politiku zlih ljudi te donijeti dobro Njegovim vjernima.“

„Na isti način, kada je Bog namjeravao ljubljenu Ivanu otkriti povijest Crkve za buduće vjekove, dao mu je jamstvo Spasiteljeva zanimanja i skrbi za svoj narod otkrivši mu ‘nekoga kao Sina Čovječjega’ kako hodi posred svijećnjaka, koji su simbolizirali sedam crkava. Dok je Ivanu bilo pokazano posljednje veliko sukobljavanje Crkve sa zemaljskim silama, bilo mu je također dopušteno promatrati konačnu pobjedu i izbavljenje vjernih. Vidio je Crkvu dovedenu u smrtonosan sukob sa zvijeri i njezinim kipom te kako se bogoslužje toj zvijeri nameće pod prijetnjom smrti. Ali, gledajući onkraj dima i buke bitke, ugledao je skupinu na gori Sionu s Jaganjcem, koja je, umjesto žiga zvijeri, imala ‘ime Oca njegova napisano na svojim čelima’. I opet je vidio ‘one koji su pobijedili zvijer i kip njezin i žig njezin i broj imena njezina gdje stoje na staklenome moru i imaju harfe Božje’ te pjevaju pjesmu Mojsijevu i Jaganjčevu.“

„Ove su pouke za našu korist. Potrebno je da svoju vjeru oslonimo na Boga, jer je upravo pred nama vrijeme koje će iskušati ljudske duše. Krist je na Maslinskoj gori iznio strašne sudove koji su trebali prethoditi Njegovu drugom dolasku: ‘Čut ćete za ratove i glasove o ratovima.’ ‘Ustat će narod protiv naroda i kraljevstvo protiv kraljevstva; i bit će gladi, pošasti i potresa na raznim mjestima. A sve je to početak nevolja.’ Premda su se ta proročanstva djelomično ispunila pri razorenju Jeruzalema, ona se još neposrednije odnose na posljednje dane.“

„Stojimo na pragu velikih i svečanih događaja. Proročanstvo se brzo ispunja. Gospodin je pred vratima. Uskoro će se pred nama otvoriti razdoblje od silnog značenja za sve žive. Prijepori iz prošlosti bit će oživljeni; pojavit će se novi prijepori. Prizori koji se imaju odigrati u našem svijetu još nisu ni naslućeni. Sotona djeluje preko ljudskih oruđa. Oni koji nastoje promijeniti Ustav i ishoditi zakon kojim bi se nametnulo svetkovanje nedjelje malo shvaćaju kakav će biti ishod. Kriza je upravo pred nama.“

„No Božji se sluge ne smiju uzdati u same sebe u ovoj velikoj krizi. U viđenjima danima Izaiji, Ezekielu i Ivanu vidimo kako je usko nebo povezano sa zbivanjima koja se odvijaju na zemlji i kolika je Božja skrb za one koji Mu ostaju vjerni. Svijet nije bez Vladara. Program budućih

dogadaja u rukama je Gospodnjim. Veličanstvo neba drži u svojoj vlastitoj skrbi sudbinu naroda, kao i pitanja svoje Crkve.” Testimonies, svezak 5, 752, 753.